

ALGILANAN ROMANTİK İLİŞKİ KALİTESİ ÖLÇEĞİ'NİN (ARİKÖ) TÜRKÇE'YE UYARLANMASI: GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI¹

TURKISH ADAPTATION OF PERCEIVED ROMANTIC RELATIONSHIP QUALITY SCALE (PRRQS): VALIDITY AND RELIABILITY STUDY

Ali Serdar Sağkal²

Yalçın Özdemir³

Başvuru Tarihi: 20.07.2017 Kabul Edilme Tarihi: 01.03.2018 DOI: 10.21764/maeuefd.329888	
<p>Özet: Bu araştırmanın amacı, Algılanan Romantik İlişki Kalitesi Yapıları Envanteri'nin 6 maddeli kısa formunun Algılanan Romantik İlişki Kalitesi Ölçeği (ARİKÖ) adıyla Türkçe'ye uyarlanması, geçerlik ve güvenirlik çalışmalarının yapılmasıdır. Araştırmada, uygun örnekleme yöntemiyle ulaşılan, Adnan Menderes Üniversitesi'nde eğitimine devam eden ve romantik ilişkisi bulunan toplam 366 katılımcı ($n = 279$ kadın, %76.2; $n = 87$ erkek, %23.8) yer almıştır. Katılımcıların yaşları 18 ile 25 ($ORT = 20.22$, $SS = 1.56$) arasında değişmiştir. Medyan romantik ilişki süresi bir yıl ve üzeri olarak hesaplanmıştır. Doğrulayıcı faktör analizi sonuçları, ARİKÖ'nün 6 maddeli ve tek boyutlu orijinal faktör yapısının hedef örnekleme doğrulandığını göstermiştir. ARİKÖ ile ölçüt ölçme araçları arasında saptanan orta ve yüksek düzey anlamlı korelasyon katsayıları, ARİKÖ'nün ölçüt-bağıntılı geçerliğe sahip olduğunu göstermiştir. Güvenirlik çalışmasında, ARİKÖ'nün Cronbach alfa katsayısı .86, yapı güvenirliği .87 ve test-tekrar test güvenirliği .81 olarak hesaplanmıştır. Tüm bu araştırma bulguları, ARİKÖ'nün genel romantik ilişki kalitesinin ölçümünde araştırmacılar ve uygulayıcılar tarafından kullanılabilir kısa, geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğunu göstermiştir.</p>	<p>Abstract: The purpose of this research was to adapt 6-items short form of the Perceived Relationship Quality Components Inventory into Turkish as Perceived Romantic Relationship Quality Scale (PRRQS), and to conduct validity and reliability studies. In the research, a total of 366 participants ($n = 279$ female, 76.2%; $n = 87$ male, 23.8%) who continue their education in Adnan Menderes University and are being in a romantic relationship were recruited through convenience sampling method. The ages of participants ranged from 18 to 25 ($M = 20.22$, $SD = 1.56$). Median romantic relationship duration was one year and above. Confirmatory factor analysis results indicated that 6-items and one-factor original structure of PRRQS showed good fit to the data in target sample. Significant, moderate to high correlations between PRRQS and criterion-related measurement instruments showed that PRRQS has satisfactory criterion-related validity. In the reliability study, Cronbach's alpha, composite, and test-retest reliability coefficients were calculated to be .86, .87, and .81, respectively. All these research findings indicated that PRRQS can be used as a short, valid, and reliable instrument to assess overall perceived romantic relationship quality by researchers and practitioners.</p>
<p>Anahtar Sözcükler: <i>Romantik ilişki, romantik ilişki kalitesi, geçerlik, güvenirlik, beliren yetişkinler</i></p>	<p>Keywords: <i>Romantic relationship, romantic relationship quality, validity, reliability, emerging adults</i></p>

Giriş

Beliren yetişkinlik döneminde, ebeveynlere yönelik bağlılığın azaldığı, gençlerin yetişkin rollerine ve sorumluluklarına doğru ilerlediği bir yeniden merkezlenme süreci yaşanmaktadır (Tanner, 2006). Bu yeniden merkezlenme işleminde, bir yandan ebeveynlerle ilişkiler önemini sürdürürken, diğer

¹ Bu çalışma, IVth International Eurasian Educational Research Congress'te sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

² Yrd. Doç. Dr., Adnan Menderes Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Anabilim Dalı, aliserdarsagkal@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-2597-8115>

³ Doç. Dr., Adnan Menderes Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Anabilim Dalı, yalcin.ozdemir@adu.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0003-2698-0900>

yandan da beliren yetişkinlerin yaşamında romantik ilişkiler giderek merkezi hale gelmeye başlamaktadır. Duygusal yakınlığı içeren romantik ilişkinin başlangıcı ergenlik döneminin temel özelliklerinden olsa da, romantik ilişkileri başlatma ve bu ilişkilerde yakınlık yaşamının 18-25 yaşları içeren beliren yetişkinlik dönemi için önemli bir gelişimsel görev olduğu ileri sürülmektedir (Arnett, 2000, 2004). Beliren yetişkinlik dönemi ergenlikten farklı olarak yakın ilişkilerde ve romantik ilişkilerde derinliğin arttığı ve buna bağlı olarak ilişki kalitesinin önemli olmaya başladığı bir dönem olarak görülmektedir (Arnett, 2000; Shulman ve Connolly, 2013; Zimmer-Gembeck ve Petherick, 2006). Bu dönemde romantik ilişkide adanmışlık ile duygusal sorunlar arasında negatif yönde bir ilişki bulunduğu belirtilmektedir (Meeus, Branje, van der Valk ve de Wied, 2007). Çalışmalar beliren yetişkinlerin arkadaşlarını ve romantik ilişkide olduğu kişileri sosyal ağlarının önemli bir parçası olarak gördüklerini (Fraley ve Davis, 1997) ve zamanlarının önemli bir bölümünü özellikle romantik eşleri ile geçirdiklerini göstermektedir (Collins ve Laursen, 2004). Ayrıca, bu dönemdeki arkadaşlık ilişkilerinin ve romantik ilişkilerin gençlerin mutluluğu ile ilişkili olduğu yapılan araştırmalarla ortaya koyulmuştur (Demir, 2008; Demir ve Weitekamp, 2007).

Romantik ilişkiler ve evliliklerin fiziksel ve duygusal iyi oluş üzerindeki koruyucu etkileri araştırmacıların odaklandığı temel konulardan biridir. Araştırmalar, evli çiftlerin fiziksel ve psikolojik sağlıklarının yalnız, ayrı ya da boşanmış kişilerden daha iyi olduğunu göstermektedir (Bennett, 2006; Rohrer, Bernard, Zhang, Rasmussen ve Woroncow, 2008; Waite ve Gallagher, 2000). Evli bireylerin kalp sağlığı (Holt-Lunstad, Birmingham ve Jones, 2008; Maselko, Bates, Avendaño ve Glymour, 2009), zihinsel sağlığı (Simon, 2002) ve psikolojik sağlığının (Barrett, 2000; Waite ve Gallagher, 2000) evli olmayanlardan daha iyi durumda olduğu bilinmektedir. Diğer yandan, bazı araştırmalara göre romantik ilişkilerdeki çatışma, olumsuz ruh hali, kaygı, yeme ve madde kullanım bozuklukları ile ilişkilidir (Fincham, 2003; Whisman ve Baucom, 2012).

Bir yandan romantik ilişkilerin beliren yetişkinlerin gelecek kurgularında önemli bir yer tuttuğu ve ruh sağlıklarını olumlu etkilediği vurgulanırken, diğer yandan gençlerin değişkenliği ve tutarsızlığı (ayrılıkların ya da romantik eş değişiminin sık yaşanması) içeren ilişki örüntülerinin de giderek yaygınlaştığı görülmektedir. Örneğin, Cohen, Kasen, Chen, Hartmark ve Gordon (2003), bu dönemde gençlerin önemli bir bölümünün ilişkilerde bir deneme süreci yaşadıklarını tespit etmişlerdir. Boylamsal bir çalışmada, ergenlikten beliren yetişkinliğe geçiş sürecinde istikrarlı bir ilişki içerisinde bulunan bireylerin bu istikrarı koruma oranlarının yaklaşık olarak %60 olduğu rapor edilmiştir (Meier ve Allen, 2009). Romantik ilişkilerdeki istikrarsızlık ilişkiye kendini adamayı ve uzun vadeli planlar yapmayı güçleştiriyor olabilir. Örneğin, bir başka araştırmada (Puentes, Knox

ve Zusman, 2008), katılımcıların %51'i romantik bir ilişki olmaksızın cinselliği içeren pragmatik bir arkadaşlık ilişkilerinin olduğunu rapor etmişlerdir.

Öte yandan, beliren yetişkinlerin büyük çoğunluğunun evliliği yaşamlarının önemli bir hedefi olarak algıladıkları (Whitehead ve Popenoe, 2001) ve o anda ilişki içinde oldukları romantik eşleri ile bir gün evlenmeyi umdukları belirtilmektedir (Krane ve Cottreau, 1998). Buna ek olarak, birçok kadın üniversite öğrencisi gelecekte evleneceği kişi ile üniversitede tanışmak istediğini belirtmektedir (Glenn ve Marquardt, 2001). Bu bulgular, evliliğin beliren yetişkinlerin büyük çoğunluğu için nihai amaç olduğunu, çünkü hem evlenmeyi planladıklarını hem de evlenmeyi beklediklerini göstermektedir (Carroll ve diğ., 2007). Cohen ve diğerleri (2003), 17-27 yaş arasındaki bireylerin katılımıyla gerçekleştirdikleri boylamsal bir çalışmada, bu yıllarda gözlemlenen romantik istikrarsızlıklara rağmen, sonunda gençlerin uzun soluklu bir birlikteliğe bağlılık göstermeye başladıklarını ortaya koymuşlardır. Ancak bu dönemdeki birliktelikler aynı zamanda ilişkinin geleceğinin test edilmesini de içermektedir (Stanley, Rhoades ve Fincham, 2011). Sonuç olarak, beliren yetişkinlik döneminde romantik ilişkilerin seyri, niteliği ve önemi üzerine gerçekleştirilen bu tartışmalar aslında romantik ilişkilerin kalitesinin ne olduğu ve nasıl değerlendirilebileceği ile ilgili gereksinimleri de ortaya çıkarmaktadır.

Son yıllarda romantik ilişkilerde ilişki kalitesi üzerine yapılan çalışmalar giderek artmaktadır (Hawk ve McCall, 2014; Overall, 2017; Şahin, Kitapçı, Şahin, Ciğerim ve Bayhan, 2016; Watkins ve diğ., 2017). Konuyla ilgili kuramsal ve görgül alanyazında, romantik ilişki kalitesine yönelik altı temel boyutun öne çıktığı görülmektedir: Doyum (Hendrick, 1988), adanmışlık (Adams ve Jones, 1997), güven (Boon ve Holmes, 1991), yakınlık (Aron, Aron ve Smollan, 1992; Sternberg, 1986), tutku (Aron ve Westbay, 1996; Sternberg, 1986) ve aşk (Fehr ve Russell, 1991). Ancak bazı çalışmalar adanmışlık, güven, doyum ve aşk boyutlarının kendi aralarında yüksek korelasyonlar gösterdiğini, buna bağlı olarak ayrı boyutlar yerine genel bir ilişki değerlendirmesini ifade ettiğini ileri sürmektedir (Acker ve Davis, 1992; Hendrick ve Hendrick, 1989; Levy ve Davis, 1988). Bu bağlamda, önceki açıklamalara da dayalı olarak Fletcher, Simpson ve Thomas (2000) algılanan romantik ilişki kalitesinin doyum, adanmışlık, güven, yakınlık, tutku ve aşk boyutlarını içerdiğini, bu boyutların bir noktaya kadar birbirlerinden bağımsız olduğunu ama yine de bireyin genel romantik ilişki kalitesine yönelik algısının ölçümünde önemli göstergeler olduğunu vurgulamışlardır. Fletcher ve diğerleri, algılanan romantik ilişki kalitesinin ölçümüne yönelik ileri sürdükleri hipotez modeli test etmek için doyum, adanmışlık, güven, yakınlık, tutku ve aşk boyutlarında üçer maddeden oluşan çok boyutlu Algılanan İlişki Kalitesi Yapıları Envanteri (The Perceived Relationship Quality Components [PRQC] Inventory) geliştirmiş ve bu ölçek maddeleri

üzerinden tek boyutluluğu ve çok boyutluluğu değerlendiren doğrulayıcı faktör analizleri gerçekleştirmişlerdir. Araştırma bulguları, altı boyutlu ikinci düzey hipotez modelin doğrulandığını göstermiştir. Fletcher ve diğerleri, her biri üçer maddeli altı alt boyutlu Algılanan İlişki Kalitesi Yapıları Envanteri'nin geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olarak araştırmalarda kullanım avantajları sağlayacağını vurgulamaktadırlar.

Bunun yanı sıra, araştırmalarda katılımcıların genel bir romantik ilişki kalitesi algısı ölçülmek istendiğinde bu envanterin bütünü kullanmak yerine, envanterdeki alt boyutların her birinden o boyutu en iyi bir biçimde temsil eden maddelerden (1, 4, 7, 10, 13 ve 16) birinin alınarak toplam 6 maddeden oluşan tek boyutlu bir algılanan ilişki kalitesi ölçeğinin kullanılabileceği önerilmektedir (Fletcher ve diğ., 2000). Orijinal çalışmada, Algılanan İlişki Kalitesi Yapıları Envanteri'nin 6 maddeli formu için düzeltilmiş madde toplam korelasyonlarının .45 ve üzerinde (Çalışma 1'de .48 ile .77; çalışma 2'de .45 ile .80 arasında değiştiği) ve Cronbach alfa katsayılarının .85 ve üzerinde (Çalışma 1'de $\alpha = .88$; çalışma 2'de $\alpha = .85$) olduğu rapor edilmiştir. Alanyazında son yıllarda çok değişkenli, boylamsal ve geniş örneklemlere dayalı araştırma yürütme eğilimleri nedeniyle daha kısa ölçme araçlarına duyulan gereksinimlere dayalı olarak bu çalışmada, Algılanan Romantik İlişki Kalitesi Ölçeği'nin tek boyutlu formunun Türkçe'ye uyarlanması ve psikometrik özelliklerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem

Katılımcılar

Adnan Menderes Üniversitesi'nde eğitimine devam eden ve romantik ilişkisi bulunan, uygun örnekleme yöntemiyle ulaşılan toplam 366 öğrenci ($n = 279$ kadın, %76.2; $n = 87$ erkek, %23.8) araştırmanın çalışma grubunu oluşturmuştur. Katılımcıların yaşları 18 ile 25 ($ORT = 20.22$, $SS = 1.56$) arasında değişmiştir. Romantik ilişki süreleri, katılımcıların %8.7'si için bir aydan az, %25.4'ü için 1-6 ay arası, %14.8'i için 6-12 ay arası, %51.1'i için bir yıldan fazla olarak belirlenmiştir. Katılımcıların tümü romantik ilişkisi olan ancak evli olmayan üniversite öğrencileridir.

Veri Toplama Araçları

Algılanan Romantik İlişki Kalitesi Ölçeği (ARİKÖ). Fletcher ve diğerleri (2000) algılanan genel romantik ilişki kalitesi ölçülmek istendiğinde, Algılanan İlişki Kalitesi Yapıları Envanteri'nin (The Perceived Relationship Quality Components Inventory) bütünü kullanmak yerine bu envanterde yer alan *Doyum*, *Adanmışlık*, *Yakınlık*, *Güven*, *Tutku* ve *Aşk* alt boyutlarında bu boyutları en iyi temsil eden 1, 4, 7, 10, 13 ve 16 nolu maddelerin kullanımını önermektedirler.

Fletcher ve diğerleri (2000), Algılanan İlişki Kalitesi Yapıları Envanteri'nin 6 maddeli formu için düzeltilmiş madde toplam korelasyonlarını .45 ve üzerinde (Çalışma 1'de .48 ile .77; çalışma 2'de .45 ile .80 arasında değiştiği) ve Cronbach alfa katsayılarını .85 ve üzerinde (Çalışma 1'de $\alpha = .88$; çalışma 2'de $\alpha = .85$) rapor etmişlerdir. Katılımcılar, mevcut partnerleri ve ilişkileriyle ilgili maddeleri 7'li Likert ölçek (1 = *Hiç*; 7 = *Çok*) üzerinde yanıtlamaktadırlar (bkz. Ek-1). Ölçekte ters madde bulunmamaktadır. Ölçek maddelerine verilen yanıtlar üzerinden elde edilen toplam puanlar 6 ile 42 arasında değişmektedir. ARİKÖ'den elde edilen puanların artması, algılanan genel romantik ilişki kalitesinin arttığını göstermektedir.

İlişki Doyumu Ölçeği (İDÖ). İDÖ, genel ilişki doyumunu ölçmek amacıyla Hendrick (1988) tarafından geliştirilmiş, Curun (2001) tarafından Türkçe'ye uyarlanmıştır. İDÖ, toplam 7 madde (örn. "Şu anki ilişkiniz başlangıçtaki beklentilerinizi ne ölçüde karşılıyor?") ve tek boyutlu bir yapıdan oluşmakta ve katılımcılar ifadeleri 5'li Likert ölçek (1 = *Düşük*; 5 = *Yüksek*) üzerinde yanıtlamaktadırlar. Orijinal çalışmada farklı örneklem gruplarından elde edilen veriler üzerinde gerçekleştirilen analizler, ölçeğin tek bir boyuta, yüksek düzeyde güvenilirliğe ve ölçüt-bağıntılı geçerliğe sahip olduğunu; başka bir deyişle, ilişki doyumunun ölçümünde kısa ve psikometrik açıdan geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğunu göstermiştir. Curun (2001), Türkçe'ye uyarlama çalışmasında ölçeğin hedef evrende de 7 maddeli tek faktörlü bir yapı gösterdiğini rapor etmiş ve Cronbach alfa katsayısını .86 olarak hesaplamıştır. İDÖ'den elde edilen puanların artması, romantik ilişki doyumunun arttığını göstermektedir. Ayrıca, mevcut çalışmada da İDÖ'nün Cronbach alfa katsayısı hesaplanmış ve .85 olarak belirlenmiştir.

Yaşam Doyumu Ölçeği (YDÖ). YDÖ, bireyin yaşamdan aldığı doyuma ilişkin genel bilişsel değerlendirmelerini ölçmek amacıyla Diener, Emmons, Larsen ve Griffin (1985) tarafından geliştirilmiş ve Köker (1991) tarafından Türkçe'ye uyarlanmıştır. YDÖ, kısa, tek boyutlu, 5 maddeli ve 7'li Likert tipi bir ölçektir (1 = *Kesinlikle katılmıyorum*; 7 = *Kesinlikle katılıyorum*). YDÖ'den alınan yüksek puanlar, bireyin yüksek yaşam doyumuna sahip olduğunu göstermektedir. Köker (1991), YDÖ'nün orijinal çalışmada olduğu gibi hedef evrende de tek boyutlu ve 5 maddeli bir yapıya sahip olduğunu tespit etmiş; Cronbach alfa katsayısını .76, test-tekrar test güvenilirlik katsayısını ise .85 olarak rapor etmiştir. Bu çalışmada, YDÖ'nün Cronbach alfa katsayısı ise .85 olarak hesaplanmıştır.

Veri Analizi

Mevcut çalışmada veriler, SPSS 21.0 ve LISREL 8.80 programları kullanılarak analiz edilmiştir. Analizler öncesinde veri seti taranmış (verilerin SPSS'te kodlanması, kayıp değerler, uç değerler, örneklem büyüklüğü), tek ve çok değişkenli normallik varsayımları sınanmıştır (Tabachnick ve

Fidell, 2007). Veri setinin analizler için hazırlanmasının ardından ARİKÖ'nün yapı ve ölçüt-bağıntılı geçerliği incelenmiştir. ARİKÖ'nün yapı geçerliği için tek faktörlü doğrulayıcı faktör analizi (DFA) gerçekleştirilmiştir. Ölçüt-bağıntılı geçerlik çalışmasında, ARİKÖ ile ölçüt ölçme araçları arasındaki ilişkileri ortaya çıkarmak için Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayıları hesaplanmıştır. Güvenirlik çalışmaları kapsamında, Cronbach alfa, yapı güvenirligi (composite reliability) ve test-tekrar test güvenirlilik katsayıları incelenmiştir. Ayrıca, her bir madde için düzeltilmiş madde toplam korelasyonları ile madde ayırt edicilik indeksleri hesaplanmıştır.

İşlem Yolu

Bu çalışmada, öncelikle orijinal ölçeğin Türkçe'ye uyarlanmasına ilişkin Fletcher ve diğerlerinin (2000) izni alınmıştır. Ardından, orijinal ölçek Türkçe'ye çevrilmiş, geçerlik ve güvenirlilik çalışmaları yürütülmüştür. Çeviri sürecinde, orijinal ölçek iki uzman tarafından Türkçe'ye çevrilmiş, çeviriler sentezlenmiş, Rehberlik ve Psikolojik Danışma ile Türkçe alanlarında iki araştırmacıdan uzman görüşü alınmış, küçük bir örneklem grubunda pilot uygulamalar gerçekleştirilmiş ve tüm bu sürecin ardından gerekli revizyonlar yapılarak ölçeğin nihai formu oluşturulmuştur. Hedef ölçek, ölçüt ölçme araçları ve demografik bilgi formunu içeren ölçme araçları bataryası Adnan Menderes Üniversitesi'nde eğitimine devam eden, romantik ilişkisi bulunan ve araştırmaya gönüllü olarak katılmak isteyen toplam 366 öğrenciye ders saati bitiminde, sınıf içerisinde, araştırmacılar tarafından uygulanmıştır. Test-tekrar test güvenirlilik çalışması kapsamında hedef ölçek asıl uygulamanın 4 hafta sonrasında toplam 110 katılımcıya tekrar uygulanmıştır. Veri toplama sürecinin sonrasında, veriler SPSS 21.0 programına girilmiş, analizler öncesinde veri seti taranmış, varsayımlar sınanmıştır. Veri seti analiz için hazır hale getirildikten sonra, geçerlik ve güvenirlilik analizleri gerçekleştirilmiştir. Son aşamada ise araştırma sonuçları raporlandırılmıştır.

Bulgular

Analiz Öncesi Veri Tarama İşlemleri

Analiz öncesi veri tarama işlemleri kapsamında öncelikle veri kodlamalarının doğruluğunu kontrol etmek amacıyla frekanslar ve betimsel istatistikler incelenmiştir. Veri setinde kodlamaların kontrol edilmesinin ardından kayıp değerlerin etkisi incelenmiştir. Kayıp değerlerin %5'in altında olması ve veri setinde tamamen tesadüfi dağılması (Little MCAR test: $\chi^2 = 4.781$, $sd = 10$, $p = .905$) nedeniyle 4 katılımcıya ait kayıp değer içeren gözlem değerleri analizlerden çıkarılmıştır. Ayrıca, z puanı 3.29'dan büyük ($p < .001$) tek değişkenli toplam 6, Mahalonobis uzaklığı .001 düzeyinde anlamlı çok değişkenli toplam 13 uç değer veri setinden çıkarılarak analizlerde toplam 343 katılımcıya ait gözlem değerleri kullanılmıştır. Mevcut çalışmada, Hoelter'in Kritik N değeri 200'ü

aştığı için (Kritik $N = 323.59$) örneklem büyüklüğünün model testi için yeterli olduğu belirlenmiştir (Byrne, 2010). Toplam 6 madde için çarpıklık değerlerinin -0.56 ile -1.54 arasında, basıklık değerlerinin -0.26 ile 1.09 arasında değiştiği, dolayısıyla Kline'nın (2011) belirttiği çarpıklık > 3.0 , basıklık < 10.0 ölçütünün karşılandığı, başka bir deyişle, veri setinde tek değişkenli normallik varsayımının sağlandığı anlaşılmıştır. Mardia'nın çok değişkenli normallik testi, veri setinde çok değişkenli çarpıklık (örneklem değeri = 6.583 , $p < .001$), çok değişkenli basıklık (örneklem değeri = 57.723 , $p < .001$), çok değişkenli çarpıklık ve basıklık değerlerinin anlamlı ($\chi^2 = 254.926$, $p < .001$) olduğunu, dolayısıyla, araştırmada çok değişkenli normallik varsayımının ihlal edildiğini göstermiştir. Mevcut çalışmada, çok değişkenli normallik varsayımı ihlal edildiği için model testinin değerlendirilmesinde Satorra-Bentler ölçeklendirilmiş test istatistikleri dikkate alınmıştır (Satorra ve Bentler, 1994). Betimsel istatistikler incelendiğinde, 6 maddeli ARİKÖ'den elde edilen puanların 20 ile 42 arasında değiştiği belirlenmiştir ($ORT = 37.15$, $SS = 4.93$). ARİKÖ'den elde edilen toplam puanlar cinsiyet açısından karşılaştırıldığında, araştırma örneklemini ağırlıklı bir biçimde kadın katılımcıları içermekle birlikte, kadın ile erkek katılımcıların algıladıkları ilişki kaliteleri arasında anlamlı farklılıklar bulunmadığı tespit edilmiştir [$t_{(341)} = 1.019$, $p = .309$]. Benzer bir biçimde, araştırmanın katılımcılarının yaşları ile ARİKÖ puanları arasındaki korelasyonun anlamlı olmadığı görülmüştür ($r = .03$, $p > .05$)

Geçerlik Çalışması Bulguları

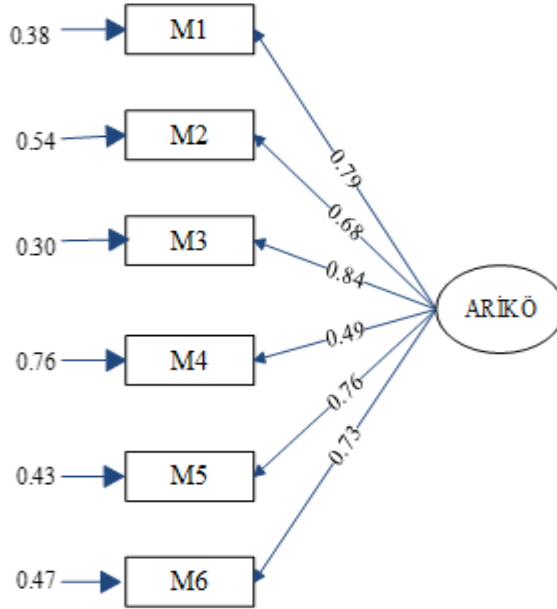
Yapı geçerliği bulguları. Bu çalışmada, ARİKÖ'nün orijinal faktör yapısını hedef örnekleme sınamak amacıyla LISREL 8.80 programı kullanılarak tek faktörlü DFA gerçekleştirilmiştir. Model veri uyumunun değerlendirilmesinde Byrne'nın (2010) belirttiği ölçütler üzerinden Ki-Kare İyilik Uyumu, Yaklaşık Hataların Ortalama Karekökü (RMSEA), Normlaştırılmış Uyum İndeksi (NFI), Normlaştırılmamış Uyum İndeksi (NNFI), Karşılaştırmalı Uyum İndeksi (CFI), İyilik Uyum İndeksi (GFI), Düzenlenmiş İyilik Uyum İndeksi (AGFI) ve Standardize Edilmiş Artık Ortalamaların Karekökü (SRMR) değerleri incelenmiştir. Araştırma bulguları, tek faktörlü hipotez modelin doğrulandığını göstermiştir. Uyum indeksleri incelendiğinde, Schermelleh-Engel, Moosbrugger ve Müller'e (2003) göre, ki karenin serbestlik derecesine oranı ve RMSEA değerlerinin kabul edilebilir; NFI, NNFI, CFI, GFI, AGFI ve SRMR değerlerinin iyi uyum sınırları içerisinde yer aldığı belirlenmiştir (bkz. Tablo 1).

Tablo 1

Hipotez Modele İlişkin Uyum İyiliği Değerleri

Uyum Ölçütleri	İyi Uyum	Kabul Edilebilir Uyum	Hipotez Model Uyum Değerleri
χ^2 / sd	$0 \leq \chi^2 / sd \leq 2$	$2 < \chi^2 / sd \leq 3$	2.55
RMSEA	$0 \leq RMSEA \leq .05$	$.05 < RMSEA \leq .08$.07
NFI	$.95 \leq NFI \leq 1.00$	$.90 \leq NFI < .95$.98
NNFI	$.97 \leq NNFI \leq 1.00$	$.95 \leq NNFI < .97$.98
CFI	$.97 \leq CFI \leq 1.00$	$.95 \leq CFI < .97$.99
GFI	$.95 \leq GFI \leq 1.00$	$.90 \leq GFI < .95$.97
AGFI	$.90 \leq AGFI \leq 1.00$	$.85 \leq AGFI < .90$.93
SRMR	$0 \leq SRMR \leq .05$	$.05 < SRMR \leq .10$.03

Örtük değişkenin gözlenen değişkenleri açıklama durumuna ilişkin t değerlerinin 8.26 ile 20.10 arasında değiştiği ve tümünün .01 düzeyinde anlamlı olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, Şekil 1'de görüldüğü üzere tek faktörlü hipotez modelde faktör yükleri .49 ile .84 arasında değişmiştir.

$$\chi^2 = 22.97, sd = 9, p = .006, RMSEA = .067$$

ARİKÖ: Algılanan Romantik İlişki Kalitesi Ölçeği

Şekil 1. ARİKÖ'nün tek faktörlü yapısına ilişkin standardize edilmiş parametre değerleri

Ölçüt-bağıntılı geçerlik bulguları. Bu çalışmada, Türkçe'ye uyarlanan Algılanan Romantik İlişki Kalitesi Ölçeği (ARİKÖ) ile İlişki Doyumu Ölçeği (İDÖ) ve Yaşam Doyumu Ölçeği (YDÖ) arasındaki ilişkiler incelenmiştir (bkz. Tablo 2). Beklendiği gibi, ARİKÖ ile İDÖ arasında pozitif yönde yüksek düzeyde anlamlı ($r = .77, p < .01$); ARİKÖ ile YDÖ arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı ($r = .32, p < .01$) korelasyon katsayıları hesaplanmıştır.

Tablo 2

ARİKÖ ile Ölçüt Ölçme Araçları Arasındaki Korelasyon Değerleri

Değişkenler	1	2	3
1. ARİKÖ	-		
2. İDÖ	.77**	-	
3. YDÖ	.32**	.37**	-

Not. $N = 343$; ** $p < .01$; ARİKÖ: Algılanan Romantik İlişki Kalitesi Ölçeği; İDÖ: İlişki Doyumu Ölçeği; YDÖ: Yaşam Doyumu Ölçeği

Güvenirlilik Çalışması Bulguları

Mevcut çalışmada, güvenirlik çalışmaları kapsamında Cronbach alfa ve test-tekrar test güvenirlik katsayıları hesaplanmıştır. Ayrıca, bu çalışmada yapısal eşitlik modelinin kullanıldığı çalışmalarda Cronbach alfa'ya göre daha iyi bir güvenirlik tahmini olarak önerilen yapı güvenirliği (composite reliability) katsayısı hesaplanmıştır (Hair, Black, Babin ve Anderson, 2010). ARİKÖ'nün 6 maddeli ve tek boyutlu yapısına ilişkin Cronbach alfa katsayısı .86, yapı güvenirliği ise .87 olarak hesaplanmıştır. Test-tekrar test güvenirlik çalışması kapsamında, ARİKÖ araştırmanın örneklem grubunda yer alan 110 katılımcıya dört hafta arayla iki kez uygulanmıştır. Analizlerde, ARİKÖ'nün test-tekrar test güvenirlik katsayısı .81 ($p < .01$) olarak belirlenmiştir. Hair ve diğerlerine (2010) göre, .70 ve üzerinde hesaplanan katsayılar ölçme aracının yüksek güvenirliğine işaret etmektedir. Bu çalışmada, güvenirlik analizlerine ek olarak ARİKÖ'nün 6 maddeli formu için düzeltilmiş madde toplam korelasyonları hesaplanmış; alt ve üst %27'lik gruplarda yer alan katılımcıların maddelere verdikleri tepkilere ilişkin farklılıkları saptamak, başka bir deyişle, madde ayırt ediciliğini tespit etmek amacıyla, bağımsız gruplar için t -testleri gerçekleştirilmiştir. Analizlerde, düzeltilmiş madde toplam korelasyonlarının .45 ile .76 arasında değiştiği belirlenmiştir. Alt ve üst %27'lik grupların her bir madde için maddelere verdikleri tepkiler arasında anlamlı düzeyde farklılıklar tespit edilmesi (bkz. Tablo 3), ARİKÖ'nün tüm maddelerinin madde ayırt edicilik özelliğine sahip olduğunu göstermiştir. Sonuç olarak, bu çalışmada ARİKÖ'nün güçlü bir güvenirlik düzeyine sahip olduğuna ilişkin destekleyici nitelikte ampirik bulgular elde edildiği söylenebilir.

Tablo 3

ARİKÖ İçin Madde Analizi Sonuçları

Maddeler	Düzeltilmiş madde-toplam korelasyonları ¹	t değerleri (Alt %27-Üst %27) ²
1	.72	-23.117***
2	.61	-15.474***
3	.76	-16.748***
4	.45	-9.987***
5	.69	-19.572***
6	.70	-10.634***

Not. ¹N = 343, ²N = 93, *** p < .001

Sonuç ve Öneriler

Romantik ilişkiler ve evliliklerin fiziksel ve duygusal iyi oluş üzerindeki koruyucu etkileri uzun süredir bilinmektedir. Araştırmalar, evli çiftlerin yalnız, ayrı veya boşanmış bireylere göre daha yüksek psikolojik ve fiziksel iyi oluş düzeylerine sahip olduklarını göstermiştir (Bennett, 2006; Rohrer ve diğ., 2008; Waite ve Gallagher, 2000). Örneğin, evlilik, daha fazla kardiyovasküler sağlık (Holt-Lunstad ve diğ., 2008; Maselko ve diğ., 2009), daha iyi zihinsel sağlık (Simon, 2002) ve daha az psikolojik sıkıntı (Barrett, 2000; Waite ve Gallagher, 2000) ile ilişkilidir. Diğer yandan, ilişkilerde çatışma, olumsuz ruh hali, kaygı, yeme ve madde kullanım bozuklukları gibi psikopatolojinin başlangıcı ile ilişkilendirilmiştir (Fincham, 2003; Whisman ve Baucom, 2012). Bu bulgular romantik bir eşin yalnızca en büyük tatmin kaynağı olmakla kalmayıp, aynı zamanda en büyük stres ve çatışma kaynağı olma potansiyeline sahip olduğunu da göstermektedir.

Bununla birlikte, sadece romantik bir eşin varlığı kendi başına koruyucu olmayabilir. Aslında sorunlu ya da işlevsiz bir ilişki büyük bir stres kaynağı da olabilir. Psikolojik yardım arayan erişkinlerde en sık karşılaşılan sorunlardan birinin ilişki sorunları olduğu vurgulanmaktadır (Revenson, Kayser ve Bodenmann, 2005). Evli kişiler genellikle evlenmemiş olanlardan daha iyi fiziksel ve psikolojik sağlığa sahip olsalar da, evli çiftlerin bu yararlı etkileri yaşayıp yaşamadıkları ilişkilerinin kalitesine bağlıdır. İlişkilerin olumlu ve olumsuz yönleri bağımsız olarak çeşitli sonuçlar ile ilişkili olabileceğinden, ilişki kalitesi göz önüne alınmadığında bu ilişkileri tam olarak anlamak mümkün olmayabilir.

Bu çalışmada, son yıllardaki ilişki kalitesi üzerine yapılan çalışmaların (Hawk ve McCall, 2014; Overall, 2017; Şahin ve diğ., 2016; Watkins ve diğ., 2017) artmasına yönelik eğilim de dikkate alınarak Algılanan İlişki Yapıları Envanteri'nin 6 maddeli kısa formu Algılanan Romantik İlişki Kalitesi Ölçeği (ARİKÖ) adıyla Türkçe'ye uyarlanmış ve psikometrik özellikleri incelenmiştir. Gerçekleştirilen doğrulayıcı faktör analizi sonuçları, Fletcher ve diğ. (2000) tarafından önerilen

Doyum, Adanmışlık, Yakınlık, Güven, Tutku ve Aşk boyutlarını en iyi temsil eden altı maddelik formun tek faktörlü yapısının hedef örnekleme doğrulandığını göstermiştir. Ölçüt bağımlı geçerlik çalışmasında, ARİKÖ ile İlişki Doyumu Ölçeği arasında pozitif yönde yüksek düzeyde; ARİKÖ ile Yaşam Doyumu Ölçeği arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı korelasyon katsayıları hesaplanmıştır. Bu bulgular, ARİKÖ'nün ölçüt bağımlı geçerliğe sahip olduğunu göstermiştir. ARİKÖ ile Yaşam Doyumu Ölçeği arasında hesaplanan orta düzey korelasyon katsayısı alanyazındaki araştırma sonuçlarıyla da tutarlık göstermektedir. Örneğin, ilişki kalitesi ile kişisel iyi oluş arasındaki ilişkinin meta-analitik yöntemle incelendiği bir çalışmada (Proulx, Helms ve Buehler, 2007), bu iki değişken arasındaki ilişkinin büyüklüğünün orta düzeyde olduğu rapor edilmiştir. Güvenirlik çalışmasında, Cronbach alfa, yapı güvenirliliği ve test-tekrar test güvenirlilik katsayılarının .81 ve üzerinde hesaplanması ARİKÖ'nün yüksek güvenirliliğe sahip olduğunu göstermiştir (Hair ve diğ., 2010). Ayrıca, mevcut çalışmada elde edilen bulguların, orijinal çalışmadaki (Fletcher ve diğ., 2000) araştırma bulgularıyla tutarlık gösterdiği belirlenmiştir.

Alanyazın incelendiğinde, mevcut araştırmaların büyük çoğunluğunun evlilikteki romantik ilişki kalitesi algısının ölçümü ve diğer ilgili değişkenlerle bağlantılarını ele aldığı; evlilik öncesi romantik ilişkilerdeki ilişki kalitesine ise daha az odaklanıldığı görülmektedir. Ancak son zamanlarda evlilik öncesi romantik ilişkilerin kalitesinin sosyal destek sağlama ve kişinin iyi oluşunu arttırma üzerindeki etkisi de göz önüne alınmaya başlanmıştır. Özellikle, beliren yetişkinlik, romantik ilişkiler geliştirme bağlamında önemli bir dönemdir. Günümüzde, gençlerin evlilik öncesi dönemde romantik ilişkilerde eskisine göre çok daha fazla zaman harcadıkları da gözlenmektedir (Furstenberg, 2010). Simon ve Barrett'in (2010) de belirttiği gibi, evli olmayan bireylerin romantik ilişki kaliteleri, fiziksel ve zihinsel sağlık sonuçlarının önemli bir yordayıcısıdır. Bu bağlamda, Türkçe'ye kazandırılan ARİKÖ'nün gelecek çalışmalarda, evlilik öncesi romantik ilişkilerde ilişki kalitesini kısa ve kapsamlı bir biçimde değerlendirmek için kullanılabilir bir ölçme aracı olduğu söylenebilir. Bu ölçme aracından yararlanılarak, beliren yetişkinlerin romantik ilişki kaliteleri ve psikolojik uyum süreçleri arasındaki ilişkileri ele alan kesitsel ve boylamsal çalışmaların gerçekleştirilmesi alanyazında ampirik bilgi birikimini de arttıracaktır.

Öte yandan, bu çalışmanın sonuçları değerlendirilirken birtakım sınırlılıklar da göz önünde bulundurulmalıdır. Öncelikle, araştırmanın örneklem grubunu üniversiteye devam eden uygun örnekleme yoluyla ulaşılan 366 beliren yetişkin oluşturmuştur. ARİKÖ'nün tek boyutlu yapısına ilişkin geçerlik ve güvenirlilik değerlerinin farklı örneklem gruplarında da (örneğin, okul dışı gençlik) sınanması yararlı olabilir. Mevcut çalışmada, ARİKÖ'nün farklı gruplar için faktöryel değişmezliği üzerine odaklanılmamıştır. Cinsiyet, yaş ve sosyo-ekonomik durum gibi demografik

özelliklere göre faktöryel değişmezliği değerlendirmek için ek araştırmalara da gereksinim vardır. Buna ek olarak, çalışmanın örneklem grubunu daha çok kadınların oluşturmuş olması, araştırmanın örneklem grubuna ilişkin bir sınırlılığı olarak ele alınabilir. Ayrıca, ARİKÖ'nün kendini bildirim tekniğine dayalı bir ölçme aracı olması, katılımcıların sosyal beğenirliğin etkisinde kalma olasılıklarını da arttırıyor olabilir. Tüm bu sınırlılıklara rağmen, ARİKÖ'nün algılanan genel romantik ilişki kalitesinin ölçümünde kısa, geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olarak kullanılabileceğini söylemek mümkündür.

Kaynakça

- Acker, M. & Davis, M. H. (1992). Intimacy, passion, and commitment in adult romantic relationships: A test of the Triangular Theory of Love. *Journal of Social and Personal Relationships*, 9(1), 21-50.
- Adams, J. M. & Jones, W. H. (1997). The conceptualization of marital commitment: An integrative analysis. *Journal of Personality and Social Psychology*, 72(5), 1177-1196. doi: 10.1037/0022-3514.72.5.1177
- Arnett, J. J. (2000). Emerging adulthood: A theory of development from the late teens through the twenties. *American Psychologist*, 55(5), 469-480. doi: 10.1037//0003-066X.55.5.469
- Arnett, J. J. (2004). *Emerging adulthood: The winding road from the late teens through the twenties*. New York: Oxford University Press.
- Aron, A., Aron, E. N., & Smollan, D. (1992). Inclusion of other in the Self Scale and the structure of interpersonal closeness. *Journal of Personality and Social Psychology*, 63(4), 596-612. doi: 10.1037/0022-3514.63.4.596
- Aron, A. & Westbay, L. (1996). Dimensions of the prototype of love. *Journal of Personality and Social Psychology*, 70(3), 535-551. doi: 10.1037/0022-3514.70.3.535
- Barrett, A. E. (2000). Marital trajectories and mental health. *Journal of Health and Social Behavior*, 41(4), 451-464. doi: 10.2307/2676297
- Bennett, K. M. (2006). Does marital status and marital status change predict physical health in older adults? *Psychological Medicine*, 36(9), 1313-1320. doi:10.1017/S003329170600818X
- Boon, S. D. & Holmes, J. G. (1991). The dynamics of interpersonal trust: Resolving uncertainty in the face of risk. In R. A. Hinde & J. Groebel (Eds.), *Cooperation and prosocial behavior* (pp. 190-211). Cambridge: Cambridge University Press.
- Byrne, B. M. (2010). *Structural equation modeling with AMOS: Basic concepts, applications, and programming* (2nd ed.). New York: Routledge.
- Carroll, J. S., Willoughby, B., Badger, S., Nelson, L. J., McNamara Barry, C., & Madsen, S. D. (2007). So close, yet so far away: The impact of varying marital horizons on emerging adulthood. *Journal of Adolescent Research*, 22(3), 219-247. doi: 10.1177/0743558407299697

- Cohen, P., Kasen, S., Chen, H., Hartmark, C., & Gordon, K. (2003). Variations in patterns of developmental transitions in the emerging adulthood period. *Developmental Psychology*, 39(4), 657-669. doi: 10.1037/0012-1649.39.4.657.
- Collins, W. A. & Laursen, B. (2004). Changing relationships, changing youth: Interpersonal contexts of adolescent development. *Journal of Early Adolescence*, 24(1), 55-62. doi: 10.1177/0272431603260882
- Curun, F. (2001). *The effects of sexism and sex role orientation on romantic relationship satisfaction* (Unpublished master's thesis). Middle East Technical University, Ankara.
- Demir, M. (2008). Sweetheart, you really make me happy: Romantic relationship quality and personality as predictors of happiness among emerging adults. *Journal of Happiness Studies*, 9(2), 257-277. doi:10.1007/s10902-007-9051-8
- Demir, M. & Weitekamp, L. A. (2007). I am so happy cause today I found my friend: Friendship and personality as predictors of happiness. *Journal of Happiness Studies*, 8(2), 181-211. doi:10.1007/s10902-006-9012-7
- Diener, E., Emmons, R. A., Larsen, R. J., & Griffin, S. (1985). The Satisfaction with Life Scale. *Journal of Personality Assessment*, 49(1), 71-75.
- Fehr, B. & Russell, J. A. (1991). The concept of love viewed from a prototype perspective. *Journal of Personality and Social Psychology*, 60(3), 425-438. doi: 10.1037/0022-3514.60.3.425
- Fincham F. D. (2003). Marital conflict correlates, structure, and context. *Current Directions in Psychological Science*, 12(1), 23-27.
- Fletcher, G. J. O., Simpson, J. A., & Thomas, G. (2000). The measurement of Perceived Relationship Quality Components: A confirmatory factor analytic approach. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 26(3), 340-354. doi: 10.1177/0146167200265007
- Fraley, R. C. & Davis, K. E. (1997). Attachment formation and transfer in young adults' close friendships and romantic relationships. *Personal Relationships*, 4(2), 131-144. doi: 10.1111/j.1475-6811.1997.tb00135.x
- Furstenberg, F. F. Jr. (2010). On a new schedule: Transitions to adulthood and family change. *Future of the Children*, 20(1), 67-87.
- Glenn, N. & Marquardt, E. (2001). *Hooking up, hanging out, and hoping for mr. right: College women on dating and mating today*. New York: Institute for American Values.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate data analysis: A global perspective* (7th ed.). Upper Saddle River, NJ: Pearson Prentice Hall.
- Hawk, B. N. & McCall, R. B. (2014). Perceived relationship quality in adolescents following early social-emotional deprivation. *Clinical Child Psychology and Psychiatry*, 19(3), 439-459. doi: 10.1177/1359104513489978

- Hendrick, S. S. (1988). A generic measure of relationship satisfaction. *Journal of Marriage and Family*, 50(1), 93-98. doi: 10.2307/352430
- Hendrick, C. & Hendrick, S. S. (1989). Research on love: Does it measure up? *Journal of Personality and Social Psychology*, 56(5), 784-794. doi: 10.1037/0022-3514.56.5.784
- Holt-Lunstad, J., Birmingham, W., & Jones, B. Q. (2008). Is there something unique about marriage? The relative impact of marital status, relationship quality, and network support on ambulatory blood pressure and mental health. *Annals of Behavioral Medicine*, 35, 239-244.
- Kline, R. B. (2011). *Principles and practice of structural equation modeling* (3rd ed.). New York: The Guilford Press.
- Köker, S. (1991). *Normal ve sorunlu ergenlerin yaşam doyumu düzeyinin karşılaştırılması* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara Üniversitesi, Ankara.
- Krane, D. & Cottreau, A. (1998). *Generation 2001: A survey of the first college graduating class of the new millennium*. New York: Harris and Associates, Inc.
- Levy, M. B. & Davis, K. E. (1988). Lovestyles and attachment styles compared: Their relations to each other and various relationship characteristics. *Journal of Social and Personal Relationships*, 5(4), 439-472.
- Maselko, J., Bates, L., Avendaño, M., & Glymour, M. (2009). The intersection of sex, marital status, and cardiovascular risk factors in shaping stroke incidence: Results from the health and retirement study. *Journal of The American Geriatrics Society*, 57(12), 2293-2299. doi:10.1111/j.1532-5415.2009.02555.x
- Meeus, W. H. J., Branje, S. J. T., van der Valk, E., & de Wied, M. (2007). Relationships with intimate partner, best friend, and parents in adolescence and early adulthood: A study of the salience of the intimate partnership. *International Journal of Behavioral Development*, 31(6), 569-580. doi: 10.1177/0165025407080584
- Meier, A. & Allen, G. (2009). Romantic relationships from adolescence to young adulthood: Evidence from the national longitudinal study of adolescent health. *Sociological Quarterly*, 50(2), 308-335. doi:10.1111/j.1533-8525.2009.01142.x
- Overall, N. C. (2017). Does partners' negative-direct communication during conflict help sustain perceived commitment and relationship quality across time? *Social Psychological and Personality Science*, 1-12. doi: 10.1177/1948550617712030
- Proulx, C. M., Helms, H. M., & Buehler, C. (2007). Marital quality and personal well-being: A meta-analysis. *Journal of Marriage and Family*, 69(3), 576-593. doi:10.1111/j.1741-3737.2007.00393.x
- Puentes, J., Knox, D., & Zusman, M. E. (2008). Participants in "friends with benefits" relationships. *College Student Journal*, 42(1), 176-180.
- Revenson, T. A., Kayser, K., & Bodenmann, G. (2005). *Couples coping with stress: Emerging perspectives on dyadic coping*. Washington, DC: American Psychological Association.

- Rohrer, J. E., Bernard, M. E., Zhang, Y., Rasmussen, N. H., & Woroncow, H. (2008). Marital status, feeling depressed and self-rated health in rural female primary care patients. *Journal of Evaluation in Clinical Practice*, *14*(2), 214-217. doi: 10.1111/j.1365-2753.2007.00835.x
- Satorra, A. & Bentler, P. M. (1994). Corrections to test statistics and standard errors in covariance structure analysis. In A. von Eye & C. C. Clogg (Eds), *Latent variables analysis: Applications for developmental research* (pp. 399-419). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Schermelleh-Engel, K., Moosbrugger, H., & Müller, H. (2003). Evaluating the fit of structural equation models: Tests of significance and descriptive goodness-of fit measures. *Methods of Psychological Research Online*, *8*(2), 23-74.
- Shulman, S. & Connolly, J. (2013). The challenge of romantic relationships in emerging adulthood: Reconceptualization of the field. *Emerging Adulthood*, *1*(1), 27-39. doi: 10.1177/2167696812467330
- Simon, R. W. (2002). Revisiting the relationships among gender, marital status, and mental health. *American Journal of Sociology*, *107*(4), 1065-1096. doi: 10.1086/339225
- Simon, R. W. & Barrett, A. E. (2010). Nonmarital romantic relationships and mental health in early adulthood: Does the association differ for women and men? *Journal of Health and Social Behavior*, *51*(2), 168–182. doi:10.1177/0022146510372343
- Stanley, S. M., Rhoades, G. K., & Fincham, F. D. (2011). Understanding romantic relationships among emerging adults: The significant roles of cohabitation and ambiguity. In F. D. Fincham & M. Cui (Eds.), *Romantic relationships in emerging adulthood* (pp. 234–251). New York: Cambridge University Press.
- Sternberg, R. J. (1986). A triangular theory of love. *Psychological Review*, *93*(2), 119-135. doi: 10.1037/0033-295X.93.2.119
- Şahin, A., Kitapçı, H., Şahin, A., Ciğirim, E., & Bayhan, K. (2016). Perceived relationship investment and relationship quality: The mediating role of commitment velocity. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, *235*, 288-295. doi: 10.1016/j.sbspro.2016.11.032
- Tabachnick, B. G. & Fidell, L. S. (2007). *Using multivariate statistics* (5th ed.). Boston, MA: Pearson Education, Inc.
- Tanner, J. L. (2006). Recentering during emerging adulthood: A critical turning point in life span human development. In J. J. Arnett & J. L. Tanner (Eds.), *Emerging adults in America: Coming of age in the 21st century* (pp. 21-55). Washington, DC: American Psychological Association.
- Waite, L. J. & Gallagher, M. (2000). *The case for marriage: Why married people are happier, healthier, and better off financially*. New York, NY: Doubleday.
- Watkins, C. D., Nicholls, M. J., Batres, C., Xiao, D., Talamas, S., & Perrett, D. I. (2017). Own attractiveness and perceived relationship quality shape sensitivity in women's memory for other men on the attractiveness dimension. *Cognition*, *163*, 146-154. doi: 10.1016/j.cognition.2017.03.007

- Whisman, M. A. & Baucom, D. H. (2012). Intimate relationships and psychopathology. *Clinical Child and Family Psychology Review*, 15(1), 4-13. doi: 10.1007/s10567-011-0107-2
- Whitehead, B. D. & Popenoe, D. (2001). "Who wants to marry a soulmate?" *The state of our unions*. New Brunswick, NJ: The National Marriage Project.
- Zimmer-Gembeck, M. J. & Petherick, J. (2006). Intimacy, dating goals and relationship satisfaction during adolescence and emerging adulthood: Identity formation, age and sex as moderators. *International Journal of Behavioral Development*, 30(2), 167-177. doi: 10.1177/0165025406063636

Extended Abstract

Introduction

In the literature, it is observed that various scales are developed to measure the perceived romantic relationship quality. Specifically, theoretical and empirical studies emphasize six basic dimensions of romantic relationship quality: Satisfaction (Hendrick, 1988), commitment (Adams & Jones, 1997), trust (Boon & Holmes, 1991), intimacy (Aron, Aron, & Smollan, 1992; Sternberg, 1986), passion (Aron & Westbay, 1996; Sternberg, 1986), and love (Fehr & Russell, 1991). Researchers suggest that these dimensions are highly correlated with each other and that romantic relationship quality involves a general perception related to all these dimensions rather than unique and separate dimensions (Acker & Davis, 1992). Fletcher, Simpson, and Thomas (2000) also propose that the perceived romantic relationship quality includes satisfaction, commitment, trust, intimacy, passion, and love dimensions. According to Fletcher et al. (2000), these dimensions are not totally independent from each other and still crucial indicators in the measurement of general perceived romantic relationship quality. Within this context, Fletcher et al. (2000) developed a six factor model of measurement instrument, namely, The Perceived Relationship Quality Components Inventory (PRQC). The PRQC includes three items in each of the six dimensions. Research results confirmed both the first order and second order factor structure of the hypothetical models, but it was also determined that the second order model is better than the first order six factor model. Fletcher et al. (2000) also stated that if the researchers/practitioners aim to measure general perceived romantic relationship quality, instead of using the all items of the PRQC, they can prefer to use one of the best representative item from each subscale. In this respect, it is explained that item 1, 4, 7, 10, 13, and 16 can be used to measure general perceived romantic relationship quality. In the original study, the corrected item-total correlations for the 6-item form of the the Perceived

Relationship Quality Components Inventory were .45 and above (.48 to .77 for Study 1 and .45 to .80 for Study 2) and the Cronbach's alpha coefficients were .85 and above ($\alpha = .88$ in Study 1 and $\alpha = .85$ in Study 2). Based on the tendencies of conducting multivariate, longitudinal, and large scale sample group studies in recent years, researchers need to use short, valid, and reliable measurement instruments. For this reason, in this study, it was aimed to investigate the psychometric properties of 6-item one-factor structure of the hypothesized model in Turkish emerging adult sample group.

Method

The study group consisted of a total of 366 students ($n = 279$ female, 76.2%; $n = 87$ male, 23.8%) who attended Adnan Menderes University and had a romantic relationship. The ages of participants ranged from 18 to 25 ($M = 20.22$, $SD = 1.56$). Romantic relationship duration was one month or less for 8.7%, 1 to 6 months for 25.4%, 6 to 12 months for 14.8%, and one year or more for 51.1% of participants. All participants were in romantic relationship and unmarried. In this study, 6-items short form of The Perceived Relationship Quality Components (PRQC) Inventory developed by Fletcher et al. (2000) was adapted into Turkish as Perceived Romantic Relationship Quality Scale (PRRQS). In the research, translation, validity, and reliability studies were conducted for the 6-items (1, 4, 7, 10, 13, and 16) form of PRQC proposed by Fletcher et al. (2000) to be used in the researches for measuring the perceived overall romantic relationship quality. The items are rated on a 7-point Likert scale (1 = *Not at all*, 7 = *Extremely*). The total scores of the scale range from 6 to 42. In this study, Confirmatory Factor Analysis (CFA) was performed to test the one-factor hypothesis model in target sample group. In addition to construct validity, criterion-related validity of the PRRQS was also examined. In the reliability study, Cronbach's alpha, composite reliability, and test-retest reliability coefficients were calculated.

Results

In this study, as preliminary analyses, descriptive statistics, missing values, univariate and multivariate outliers, and assumptions of normality were examined. Because of the violation of multivariate normal distribution, we used the Satorra-Bentler scaled chi-square statistic which corrects standard errors and chi-square statistics. The CFA results showed that the one-factor model showed good fit to the data: S-B $\chi^2(9) = 22.97$, $p < .05$, $\chi^2 / df = 2.55$, RMSEA = .067, 90% CI [.03, .10], NFI = .98, NNFI = .98, CFI = .99, GFI = .97, AGFI = .93, SRMR = .03. It was determined that all parameter estimates were significant at .01 alpha level and that factor loadings varied between .49 and .84. The results of criterion-related validity study indicated that the PRRQS was positively and significantly correlated with Relationship Assessment Scale (RAS; Curun, 2001; Hendrick, 1988) and the Satisfaction With Life Scale (SWLS; Deiner, Emmons, Larsen, & Griffin,

1985; Köker, 1991). In the reliability study, Cronbach's alpha and composite reliability coefficients were calculated to be .86 and .87, respectively. The 4-week interval test-retest reliability was .81. Because Cronbach's alpha, composite reliability, and test-retest reliability coefficients were above .70, the PRRQS appears to have good reliability (Hair, Black, Babin, & Anderson, 2010). In addition, corrected item-total correlations ranged between .45 to .76. Overall, the results of the research showed that the PRRQS can be used as a valid and reliable short instrument by researchers/practitioners in order to assess perception of general romantic relationship quality of emerging adults.

Discussion

In the present study, the 6-items form of the PRQC was adapted into Turkish and its' psychometric properties were examined in Turkish culture. The confirmatory factor analysis results showed that the one-factor structure of the six-items form of PRQC which best represents Satisfaction, Commitment, Intimacy, Trust, Passion, and Love dimensions showed satisfactory fit to data. Criterion-related validity study indicated that the PRRQS has significant associations with RAS and SWLS. Composite reliability, Cronbach's alpha, and 4-week interval test-retest reliability coefficients were determined to be quite high. The results of this study showed that PRRQS is a valid and reliable instrument for measuring the perceived general romantic relationship quality. However, it should not be forgotten that the evidence of validity and reliability of the scale should be interpreted with caution. Because the data were obtained from only undergraduate students from Adnan Menderes University, psychometric properties of the PRRQS should also be investigated with other sample groups, especially with out of school youth.

EK-1

ALGILANAN ROMANTİK İLİŞKİ KALİTESİ ÖLÇEĞİ (ARİKÖ)

Aşağıdaki ifadelere ne düzeyde katıldığınızı belirtirken, lütfen ŞU ANKI partneriniz ve ilişkiniz hakkında dikkatlice düşününüz. Her bir ifadeye sadece tek bir sayıyı daire içerisine alınız.

1. İlişkinizden ne kadar doyum alıyorsunuz?

HİÇ 1 2 3 4 5 6 7 ***ÇOK***

2. İlişkinize kendinizi ne kadar adadınız?

HİÇ 1 2 3 4 5 6 7 ***ÇOK***

3. İlişkinizde birbirinize karşı ne kadar yakınlık hissediyorsunuz?

HİÇ 1 2 3 4 5 6 7 ***ÇOK***

4. İlişkinizde partnerinize ne kadar güveniyorsunuz?

HİÇ 1 2 3 4 5 6 7 ***ÇOK***

5. İlişkiniz ne kadar tutkulu?

HİÇ 1 2 3 4 5 6 7 ***ÇOK***

6. İlişkinizde partnerinizi ne kadar seviyorsunuz?

HİÇ 1 2 3 4 5 6 7 ***ÇOK***